

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De æterna laude Dei. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XVIII.

De aterna laude Dei.

Psal. 33.

1. **S**emper laus eius in ore meo. O dulcis vox in auribus deuotōrum, sed dulcior in præsentia Dei & sanctorum Angelorum. Si omnia organa musicorum canerent, & laudem Dei nō resonarent, inuanum concreperent, nec animam sanctam recrearent, neque satiarent. Oportet enim, quōd Deus & honor eius sit causa canendi, & omnis vanitas sit exclusa, si laus debet esse Deo grata & accepta. Si intentio tua fuerit pura, tunc poteris exultare in vera cordis lætitia cum Maria. Dulcis symphonia in cælo & in terra, laudare Deum puro corde & consona voce cum omni creatura, pro sua immensa bonitate & excellenti magnificentia. Delectabile opus laudare Deum omni tempore, diligere creatorem cæli & terræ, honorare maximè æternæ vitæ largitorem. Siquidem sanctorum Angelorum vita, honor, & gloria, laudare Deum totis præcordijs, & nunquam à laude cessare; qui nunquam possunt fatigari, nec inaniter gloriari. Hoc etiam agunt sanctorum animæ in cælesti patria, liberatæ de vinculis corporum, de laqueis Satana, ab omni tentatione eius securæ, & iam Deo vnitæ in perfecta charitate, & perenni lætitia, & ineffabili beatitudine repletæ. Recogitant modò liberæ cum maxima dulcedine, in quæta fuerunt tribulatione & amaritudine, & quanta euaserunt pericula & tentamenta huius miseræ vitæ. Versa sunt eis omnia lamenta in cantica lætitiæ, & dura verbera in augmenta pulchrioris coronæ.

Lucæ 1.

Psal. 147.

2. O quàm beata illa patria, vbi pacata sunt omnia, tristitia nulla, omnia iucunda, diuina laude & dulci iubilo plena. Benedic ergo & tu anima fidelis Dominum de cælis, lauda Deū tuum Sion grauata pondere carnis. Inuoca Iesum in loco certaminis, vt adsit tibi à dextris tuis & sinistris cum Angelis sanctis. Ora ne præualeat contra te dæmonum impetus, ne decipiat te mollicies carnis, ne frangat te rigor ordinis, aut labor corporis. Suscipe pro Christi amore onus sanctæ crucis, quæ aperiet tibi portam regni cælestis. Quid amplius cupis? Via regia veniendi ad Christum, est vincere propriam voluntatem, sustinere defectum, non querere carnis commodum. Habebis certè æternam requiem pro paruo labore, æternum honorem pro humili statu & infimo loco. Sit ergo semper laus Dei in ore tuo, in prosperis & aduersis, multum enim in hoc potes promereri, si plenè te resignaueris ad voluntatem Dei. Quicquid grauitatis tibi occurrerit interius aut exterius, hoc accipe piè & gratiosè de manu benignissimi creato-

Deus per
p. tuò lau-
dius ab
o. nibus
per omnia

ris:

ris: qui curam gerit de omnibus nobis, pusillis & magnis. Qui te fecit ad imaginem suam, non relinquet te in necessitatibus tuis, propter immensam bonitatem suam.

3. Aperi ergo os tuum in laudem Dei omnipotentis, cuius providentia reguntur omnia in cælo & in terra, in mari & in omnibus abyssis. Lauda creatorem tuum, qui te fecit hominem & non bestiam: & si te muscam fecisset, adhuc laudandus esset, & bene fecisset. Non potest leo gloriari de fortitudine sua, contra muscã & culicem; quia si leo potest altiùs clamare, non tamè potest tam altè sicut musca volare. Ne ergo sit contentio inter magnum & paruum, inter diuitem & pauperem, inter fortem & debilem, inter sapientem & simplicem, inter regentem & seruientem. Omnes pariter laudemus Dominum Deum nostrum, qui creauit omnem creaturam mira pulchritudine & varietate, ad laudem nominis sui & gloriam, & hominum vtilitatem largiter & apertè demonstrandam. Lauda anima fidelis redemptorem tuum, qui te redemit de manu aeternæ mortis, per passionem sue benedictæ crucis. Cui dignè regratiari non poteris, iam si millies pro ipso mori & crucifigi posses. Lauda protectorem tuum, qui te à multis periculis & à peccatis custodiuit. Lauda benefactorem tuum, qui tanta beneficia tibi tribuit, quæ vix enumerare sufficis. Ecce adhuc quotidie noua dona tibi transmittit, & per se etiam ad te in altare venit: in quo optimum donum, quod ipse est & habet, tibi ad communicandum præbet. Nil aliud pro his à te requirit, & tam gratum habet, nisi vt ipsum purè & intimè propter seipsum ames & laudes.

4. Cùm fueris lætus & bene tibi successerit, lauda & gratias age; quia pius Dominus te consolari dignatus est, ne in via deficias. Nam toties panem de cælo tibi ad refocillandum spiritum tuum mittit, quoties verbum Dei audis & legis, ac de incarnatione & passione Christi deuotè meditaris. Cùm fueris tristis aut debilis, lauda & gratias age: quia Deus te visitat, probat, & purgat: ne superbias, & de te præsumas. Afflictio enim corporis, sæpè est reductio ad compunctionem cordis. Cùm fueris sanus & fortis, lauda & gratias age; quia Deus dedit tibi vires, vt labores & alijs seruias, & tempus nunquam otiosè expendas. Cùm fueris in horto vel in pomario, videns diuersas species & arborea, flores & rosas, pyra, poma, herbarum virores, & lilia odorifera, lauda & gratias age; quia ostendit tibi Deus multa mirabilia opera sua in terra germinantia: quæ omni anno renouat mira potentia ac sapientia sua, pro magna sua bonitate & hominum vtilitate. In omni ergo loco & tempore, lauda Deum, & gratias age: quia plena est omnis terra maiestate eius, & super cælos gloria eius.

Lauda Deum cum omnibus sanctis in terris, quem laudant omnes Angeli in caelis. Si laudas, Angelis asimilaris: si non laudas, ingratus es, & peior bestijs. Ecce volucres caeli cantant, pisces natant, canes latrant, pecora clamant, & omnia elementa ad laudem Dei se mouent, & magnificentiam creatoris sui naturalibus motibus demonstrant. In cunctis ergo quae agis, habe Deum praesentem oculis tuis. Caue offensas: gratias age pro beneficijs impensis, & in fine cuiuslibet operis tui, corde tenus regratiando Deo sic concludere: Deo laus nunc & in aeternum. Omnis spiritus laudet Dominum. Amen.

VALLIS LILIORVM

AD LAUDEM DEI,

PRO SOLATIO TRIBVLATORVM.

PROLOGVS IN HVNC LIBELLVM.

Osee 14.

Iustus germinabit sicut liliū, & florebit in aeternum ante Dominum. Iste libellus potest nominari *Vallis Liliorū*, ad distinctionē alterius praecedentis, qui Hortulus Rosarū intitularur. Quia sicut ille tractat de multis virtutibus, tanquam de rubris rosis in hortulo Iesu natis; sic iste loquitur de multis virtutibus, tanquam de candidis lilijs, in valle humilitatis à Domino Iesu plantatis, & Spiritus sancti intima asperione dulciter irrigatis. Nam teste beato Gregorio, qui sine humilitate virtutes congregat, in vētū puluerem portat. De his quoque lilijs loquitur etiam Sponsa Christi, humilis & deuota anima, ad Iesum Sponsū suū in Canticis Canticorū, ore cantans & corde iubilans, de visitatione sui & donis eius. *Dilectus meus* (inquit) *mibi, & ego illi, qui pascentur inter lilia.* Et iterū: *Dilectus meus candidus & rubicundus, inter robera mea commorabitur.* Cui laus, honor, & gloria, in saecula saeculorum, Amen.

Humilitas
radix &
mater vir-
tutum.

Cant. 6.
Cant. 5.

CAPVT